

بیمارستان دکتر مسیح دانشوری، بیمارستان سبز

کمیته بیمارستان سبز با بهره گیری از راهبرد "بهره وری سبز برای بیمارستان" و مطرح کردن کارایی اقتصادی در کنار کارایی زیست محیطی، فعالیت های خود را از مهر ماه 1401 آغاز نموده است. بخش مراقبت از سلامت و بخصوص بیمارستانها تأثیر عظیمی بر روی محیط زیست دارند که اغلب به آن توجهی نمی شود و با هزینه های سنگین استفاده از انرژی، آب و انهدام مواد (ضایعات) مواجه می گردند و همچنین مسائل دیگری نیز بر روی ایمنی و کیفیت خدماتی که فراهم می شود اثر گذار هستند.

اقدامات و تدابیر در جهت بیمارستان سبز را نباید به عنوان کارهایی محدود کننده یا موانعی بر سر راه کیفیت خدمات و آسایش بیماران در نظر گرفت، بلکه درست بر عکس، آن را باید به چشم بینشی غنی و چالش طلبانه برای بیمارستان های پیشتاز دید. در واقع، اجرای بهترین تجارب زیست محیطی و سبز، همسو با بهبود ایمنی، کیفیت و صرفه جویی در هزینه ها و بهبود حفاظت از سلامت کارکنان و بیماران حرکت میکند. سیستم بیمارستان سبز را باید یک بسته سبز در نظر گرفت که رویکرد جامع نگر به بخش مراقبت از سلامت دارد. مسیر کیفیت، ارتقاء کیفیت و یکنواختی در کیفیت در اعتبار بخشی بیمارستان ها سبب صرف منابع قابل توجه، افزایش آلودگی و قیمت تمام شده خدمات بیمارستانی گردید. بیمارستان سبز به منظور کاهش قیمت تمام شده از طریق کنترل مصرف منابع با تمرکز بر محیط زیست فعالیت می نماید.

تصمیم سازی در بیمارستان سبز سه بعد ایمنی بیمار، اقتصاد و محیط زیست را در بر می گیرد و فصل مشترک هر سه بعد منابع است. فرایندهای بیمارستانی باید برای بیماران و کارکنان ایمن باشد. سودآوری بیمارستان با هدف حفظ پایداری باید در نظر گرفته شود و در نهایت به نگرانی های محیط زیستی نیز پرداخته شود. در بعد محیط زیست نیز کاهش پساب، پسماند و انتشار گازهای گل خانه ای در نظر گرفته می شود. بیمارستان سبز هر سه بعد را با هم بهبود می بخشد. یکی از ابزارهای مهم در بیمارستان سبز به کارگیری هوش سبز است. هوش سبز به معنای حساسیت نسبت به مصرف منابع است.

در واقع به چهار سؤال پاسخ می دهیم:

- 1- آیا مصرف این منابع لازم است؟
- 2- آیا می توانیم کمتر مصرف کنیم؟
- 3- آیا می توانیم این منبع مصرف شده را دوباره مصرف کنیم؟
- 4- آیا پس از مصرف دوباره مجدد قابل استفاده خواهد بود؟